

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא אסף זגורי

תובעת/אם פלוגית
ע"י ב"כ עוה"ד מאירה אזרד

נגד

נתבע/אב אלמוני
ע"י ב"כ עוה"ד חן וייס גלר ו/או עוה"ד אברהם פרץ

בעניין הבנות: א', ב', ג', ד' (קטינות)

פסק דין

השאלה שעל הפרק: מהו גובה דמי המזונות שיש להשית על הנתבע עבור השתתפותו במימון צרכי הקטינות?

רקע:

1. התובעת והנתבע (הצדדים) או "האב" ו"האם" (בהתאמה) הינם בני זוג לשעבר אשר נישאו כדמו"י ביום 02/02/2004, מנישואים אלו נולדו לצדדים 4 בנות, כולן קטינות נכון למועד מתן פסק דין זה: א' – ילידת 2004 בת כ-16 שנים, ב' – ילידת 2006 בת כ-14 שנים, ג' – ילידת 2012 בת כ-8 שנים וד' – ילידת 2014 בת כ-6 שנים).
2. טרם הנישואים (2004) חתמו הצדדים על הסכם ממון, אשר קיבל תוקף של פס"ד לאחר הנישואים ביום 15/06/2004. בהסכם זה ביקשו הצדדים לעגן הבעלות הנפרדת בנכסים שצבר האב קודם לנישואין ואלה הם: דירת מגורים בע', רכב מסוג הונדה, חנות "X" בע', חלק בחנות בט', חסכוניות, כספי בנק וביטוח חיים. זכויות האם נכון לאותה עת וכפי שמצאו ביטוי בהסכם היו: חסכוניות, כספי בנק וביטוח חיים.
3. ביום 26/10/2011 אושר נספח להסכם הממון בנוגע לזכויות הירושה שקיבל האב מאמו.
4. בסוף שנת 2013 הגישה האם תביעות נגד האב בגין מזונות, משמורת ותביעה רכושית.
5. ביום 26/02/2014 ובמסגרת ההליכים שנקטה התובעת כנגד הנתבע בשנת 2013, נכתב בין הצדדים הסכם שלום בית ולחילופין גירושין אשר אושר וקיבל תוקף של פס"ד ע"י ביהמ"ש ביום 09/03/2014.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

6. ביום 14/09/2016 אבר ביה"ד הרבני נספח להסכם המסדיר את היקף החיוב של האב במזונות הקטינות (5,000 ₪ בחודש).

7. הצדדים המשיכו להתגורר יחדיו תחת קורת גג אחת עד לחודש יוני השנה הגם שביום 26/02/2020 הגישו בקשה משותפת לגירושין וביום 19/03/2020 הם התגרשו זו מזו.

8. בעת הגשת התובענה לא עבדה התובעת והתקיימה מדמי שכירות שקיבלה עבור נכס (חנות בטי') שמושכר לצד ג'.
הנתבע הוא אב עסקים ובעל זכיינות של חברה למוצרי *** קוסמטיקה, וכן בעל נכסי מקרקעין מניבים דמי שכירות.

טענות התובעת:

9. לטענת התובעת נישאה לנתבע מתוך תקווה לבנות קן משפחתי שלם וחם, ליצור תא משפחתי יציב ותומך, לאחר חתימה על הסכם יחסי ממון. לדבריה ישנם נכסים נוספים שנצברו במהלך שנות הנישואין ונרשמו ע"ש האב אך בפועל מחציתם שייך לה.

10. לדבריה, האב לא היה נאמן לה, ובגד בה עם מספר נשים והמשיך בבגידותיו. ב- 1/12/2013 לאחר שהאב לא השכיל לחזור בו מדרכו ולבגוד החלה להגיש תביעות כנגדו.

11. לדברי האם נחתמו בין הצדדים הסכמים נוספים אחד לסיום ופתרון המחלוקות בעניין התביעות שהוגשו על ידה – הסכם יחסי ממון שאושר ע"י ביהמ"ש ביום 26/02/2014 (להלן: "ההסכם הראשון"). בשנת 2016 פנו הצדדים לביה"ד הרבני בהסכם שלטענתה הוכן ע"י האב, ללא שקיבלה ייעוץ, כאשר ביקש ממנה לחתום על ויתורים כלכליים המוקנים לה בהסכם המקור.

ביום 14/09/2016 אבר ביה"ד הרבני האיזורי בחיפה הסכמת הצדדים להתגרש, ויתור על כתובה בכפוף לסידור גט וכן את הנספח להסכם הראשון (להלן: "ההסכם השני"). לדבריה הנתבע החתים אותה על ההסכם השני בחטף, ובו היא מסכימה למזונות 4 הקטינות בסך 5,000 ₪ בלבד.

12. לדברי האם, החל ממועד אישור ההסכם, הצדדים לא התגרשו, המשיכו להתגורר תחת קורת גג אחת בביתם בע', מתוך רצונם להתאמץ ולהמשיך ולקיים את קשר הנישואין ביניהם ולטובת הקטינות וכך עד ליום 02/20 שאז התגלה סכסוך ביניהם שהביא לסיום מערכת חייהם המשותפת.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

13. בהמשכם הטבעי של הדברים פנתה האם בחודש 05/20 בבקשת יישוב סכסוך במטרה להסדיר עניין המזונות ואיזון המשאבים. לטענתה האב סירב לכל הידברות, הוגשו צוו הגנה ע"י הצדדים ומאז יוני 2020 האב אינו גר עם משפחתו.
14. לטענת האם, הקטינות זכאיות למזונותיהן מכח ההסכם כאמור והן מכח הדין האיש (העברי) החל על הנתבע, חיוב המזונות ישמור על כבודן, מעמדן וצרכיהן.
15. לדבריה, ההסכם בו נקבע כי דמי המזונות יעמדו על 5,000 ₪ נעדר תוקף מחמת שהגירושין לא אושרו מכוחו והקטינות לא היו צד לו.
16. לטענת האם, מאז עזיבתו של האב את הבית, חרף התחייבויותיו (והסכמות הצדדים) ללינת הבנות אצלו כל סופ"ש שני ועוד לילה באמצע השבוע, הרי שבפועל הבנות מעולם לא לנו אצלו, כשהוא כבר לוקח אותן להסדרי שהות זה למספר שעות מצומצם ואבן הבית.
17. השתכרות הצדדים הינה כדלהלן :
האם – לדבריה, בארבע השנים האחרונות אינה עובדת, אינה משתכרת לא כעצמאית ולא כשכירה ואינה זכאית לגמלה מהמל"ל, נוכח העובדה שאביה חלה והיא סעדה אותו. לפני מספר חודשים אביה נפטר, וכעת נוכח משבר הקורונה יש לה קושי במציאת עבודה, וזאת גם בהתחשב במצב המשק וגם בעובדה כי 4 הבנות לומדות בזום מהבית ונוכחותה נדרשת לסייע להן לעבור את שגרת יומן ולתפקד.
לאם הזכות לבעלות בחנות המושכרת לצדדים שלישיים, ודמי השכירות המשתלמים עומדים ע"ס 10,500 ₪ ולאחר ניכוי מסים – 7,000 ₪ נטו.
לטענת האם נוכח המשבר תשלומי השכירות אינם משולמים כסדרם אם בכלל.
- האב – זכין בחברת *** ומפעיל את סניף ** של הרשת, לדבריה הכנסתו החודשית לאחר ניכויים מעסק זה עומדת ע"ס כ-40,000 ₪.
בנוסף לתובע נכסים בעבורם משתלמים לידו דמי שכירות כדלקמן :
בית ברח' ** – 2,800 ₪
דירה ברח' ** – 2,000 ₪
הבית בו מתגוררות התובעת והקטינות.
חנות ברח' *** – 9,000 ₪
חנות נוספת ב** (ירושה מאמו) – 1,000 ₪.
בהתאם לאמור, הכנסתו של האב מסתכמת בסך של 54,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

18. לדברי האם בכתבי טענות צרכי הקטינות א' וב' מוערכים בסך של 4,723 ₪ לחודש עבור כל אחת, הוצאות הבת ג' 3,982 ₪ לחודש והוצאות הבת ד' 3,382 ₪ לחודש. הוצאות אחזקת מדור מוערכים בסך של 4,880 ₪ .
סך המזונות הדרושים כולל הוצאות אחזקת המדור (לא כולל הוצאות מדור) ע"ס 21,690 ₪.
בנוסף עותרת התובעת לחייב את האב במלוא הוצאות חינוך ובריאות חריגות.

טענות הנתבע:

19. לטענת הנתבע, בעקבות פסיקת בית המשפט העליון בבע"מ 919/15 חובתם של ההורים לזון את ילדיהם מגיל 6 ואילך הינה שוויונית ואינה מוטלת רק לפתחו כטענת האם.

20. הנתבע טוען, כי אין הוראות בהסכם הראשון שמונעות מהצדדים להגיע להסכם בעניין במזונות כפי שאכן היה במסגרת ההסכם השני (2016) שאושר בבית הדין הרבני בחיפה.
לטענת הנתבע, על ההורים יחדיו לדאוג לצרכי הילדים ולזון אותם, מה גם ששתיים מהבנות (בנות 14 ו-16) עובדות בשכר (אצל האב).

21. לטענת הנתבע, בכתב הגנתו, ההסכם שאושר ע"י בית הדין הרבני ביום 14/09/2016 היה לאחר הפירוד, והוא נועד להסדיר המזונות של הקטינות, כאשר התובעת לא הגישה כל בקשה לביטול הנספח ולפיכך יש לדחות טענתה כי ההסכם השני חסר תוקף.

22. לדבריו, ביהמ"ש הבהיר כי אין לו סמכות להורות על ביטול הנספח שאושר בביה"ד הרבני (החלטה מיום 19/07/20) ובהמשך אף קבע כי "הנספח" יהווה נקודת מוצא לבחינת גובה המזונות וכל צד רשאי לטעון בעניין (החלטה מיום 21/07/20).

23. לדבריו, הבנות כלל לא קופחו בקביעת המזונות מושא ההסכם השני. התובעת מתעלמת מהעובדה כי הנתבע משלם דמי משכנתא בעבור הדירה (בה מתגוררת האם והקטינות) בסך של 5,401 ₪ וכן תשלומי ביטוח חיים ומבנה.

24. לטענת הנתבע, דמי השכירות המשתלמים לו מהחנויות לאחר תשלום מס עומדים ע"ס של 3,564 ₪, שכ"ד בעבור הדירות אותן משכיר עומד ע"ס 4,850 ₪ בנוסף משכורת בסך 5,969 ₪ מביאים להכנסה חודשית בסך 14,383 ₪, לדבריו גם אם יחלק את כל רווחי החברה הרי שהמשכורת תעמוד על 15,596 ₪ וסך הכנסותיו יהיו 24,029 ₪. אלא שיש חובה להותיר כספים מעטים בחברה ולא לרוקנה מכל נכס.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

- 1 לטענת האב, מהכנסתו החודשית יש לנכות : משכנתא : 5401 ₪, מזונות 5000 ₪ הלוואה 3013
2 שח ועוד הלוואה בסך 692 ₪, היינו מסך ההכנסה (14383 ₪) נותר עם סך של 277 ₪ בלבד
3 למחייה וזאת לפני תשלום הוצאות אחזקת מדור וכלכלה.
4 בהתאם לאמור יש להותיר הכנסה פנויה בידי הנתבע שיוכל לקיים עצמו בכבוד וגם את
5 הסדרי השהייה עם הקטינות כולל לינה.
6
7 25. בכל הנוגע להשתכרות התובעת טוען הנתבע, כי בין השנים 2017-2020 עבדה כשכירה במשרד
8 שליחויות ולאחר מכן מ-10/19 ועד 02/20 עבדה בעסקו של הנתבע והשתכרה כ- 5,000 ₪
9 לחודש. בנוסף משתלמים לידיה דמי שכירות בעבור החנות בסך של 7,000 ₪ לחודש. כך שלו
10 תעבוד ותמצא את פוטנציאל השתכרותה היא תרוויח לכל הפחות 13,750 ₪ לא כולל קצבת
11 ילדים ודמי מזונות.
12
13 26. לעניין הוצאות הקטינות כפי שנתבעו בכתב התביעה מוסיף הנתבע, כי מדובר בדמי מזונות
14 מופרזים שאינם תואמים כלל את המצב העובדתי, מדובר בסכומים דמיוניים ולא הגיוניים
15 בכל קנה מידה ובטח בנוגע לקטינות דנא.
16 בנוסף התובעת דורשת מזונות אשה לאחר שהצדדים התגרשו, והיא לא זכאית להם. עוד
17 לדברי הנתבע, התובעת מגלמת בדרישות הקטינות למזונות את הוצאותיה שלה ולא עושה
18 הפרדה בין הצרכים.
19
20 27. לטענת הנתבע, כעת משפעם ראשונה בחייו הוא חווה מגורים נפרדים מבנותיו, הוא מבין יותר
21 מתמיד כמה המציאות הזו קשה לו ולבנותיו, ומבקש לקבל משמורת משותפת.
22 לטענתו, שעה שהכנסותיו דומות להכנסתה של התובעת, הרי שיש לחייב את הצדדים לשאת
23 בחלקים שווים בהוצאות חריגות.
24
25 28. בסיכומיו, חוזר הנתבע על העובדה כי בין הצדדים נחתם נספח להסכם הגירושין (ההסכם
26 השני) המסדיר את מזונותיהן של ארבעת הקטינות, והוא אושר כפס"ד ע"י ביה"ד הרבני.
27 הנתבע טוען לחוסר אמינות של התובעת בחקירתה בדיון, עוד טוען להפקדות מזומן רב
28 בחשבונה שמקורו לא הוסבר.
29 בסיום הסיכומים מבקש הנתבע לדחות את התביעה ולהותיר הסכמת הצדדים בעניין
30 המזונות על כנה (כאמור בהסכם השני, קרי חיוב בהיקף של 5,000 ₪ בחודש).
31
32
33
34

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

דיון:

29. אציין כי טרם קיום ישיבת ההוכחות עתר הנתבע לסילוק התביעה על הסף לאור קיומו של ההסכם השני. אלא שבהחלטתי מיום 19/07/2020 קבעתי כי לא חל על ההסכם הכלל של "דן ופסק" בהתאם לפסיקה, אך יחד עם האמור לא ניתן לבטל הסכם או נספח להסכם שאושר ע"י ביה"ד הרבני, ובהתאם הוריתי לצדדים לקבל עמדתם לעניין "כי הקבוע בהסכם יהווה נקודת המוצא בהליך לכאן ולכאן".

כך נרשם בהחלטתי:

"הטעם לאמור בסעיף 3 להחלטתי זו הוא שנראה כי לא התקיים דיון מהותי כלשהו בעניין המזונות של הקטינות בבית הדין הרבני האיזורי בחיפה. הנספח אושר כחלק מהסכמות נוספות ואגב הליכי גירושין ופסק רב ביותר אם התקיים לגבי המבחן המכריע של "דן ופסק" שעה שאין בפסק הדין של בית הדין הרבני כל אינדיקציה לכך שצרכי הקטינות, הוצאותיהן והכנסות ההורים נשקלו לגופן ולמעשה אין חולק שהדבר לא נעשה (ראו: בג"צ 4407/12 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים, פ"ד סו(1) 369 (7/2/2013)). כידוע, אם לא התקיים המבחן של "דן ופסק" (אלא "פסק בלבד"), אין לחסום דרכם של הילדים בתביעה עצמאית לבית המשפט לברר עניין המזונות. זאת ועוד, נטל ההוכחה הראשוני הוא אכן לפתחה של התובעת להראות שעניין הילדים נבלע בענייני ההורים והסוגייה (של המזונות) לא נדונה מבחינה מהותית ונפרדת ומדובר בנטל קל ביותר בנסיבות המקרה שהתובעת עומדת בו (והנתבע אף לא טען אחרת בבקשת הסילוק על הסף). כך גם לעניין הסמכות הנמשכת, ראו סעיף 26 לפסק דינו של השופט עמית בהלכת פלוני לעיל שם נרשם, כי הסכמה לדון בענייני מזונות הילדים במסגרת הסכם גירושין לא מקנה סמכות נמשכת (אגב מאותו טעם שלא התקיים המבחן המהותי של "דן ופסק"). בכל אלה אין לומר כי אין תוקף לנספח או כי יש לקבל באופן מיידי טענות התובעת כי מדובר בנספח שהוא void. הרי מדובר בנספח שקיבל תוקף של פסק דין והוא תקף וקיים. אלא שאין בו לחסום דרכם של הילדים והסכום שנקבע בו יש לו משמעות."

אציין עוד כי בסעיף 3 להחלטתי קבעתי עוד:

"אינני סבור שיש צורך להיכנס לגופן של הטענות ההדדיות בעניין תוקפו של ההסכם וכי גם בנקודה זו יכולים הצדדים להסכים כי סכום המזונות שהוסכם עליו בהסכם יוכל להוות נקודת מוצא כאשר כל צד יוכל לטעון מדוע סכום זה מתאים או לא מתאים עבור סיפוק צרכי הקטינות הלכה למעשה (כאשר אין צורך להוכיח שינוי נסיבות מהותי")

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

- ביום 21/07/2020 לאחר קבלת עמדות הצדדים, האמור קיבל תוקף של החלטה, ולפיכך הסכום האמור בהסכם השני ייחשב לנקודת המוצא לבחינת השתתפות האב בטיפול צרכי הקטינות ואם יימצא שאין בכך די, הרי שאז יש להידרש ולערוך דיון "רגיל" בעניין מזונות הקטינות.
30. ביום 10/08/2020 התקיים דיון הוכחות בעניינם של הצדדים בו נחקרו בעלי הדין ועדים נוספים, כאשר לעניין המזונות העדויות המרכזיות והעיקריות הן של האם והאב. סיכומי הנתבע הוגשו ביום 11/09/2020. סיכומי התובעת הוגשו ביום 12/10/2020.
31. בענייננו, מדובר בצדדים יהודים, החיוב במזונות ילדים בין יהודים הוא מכוח הדין העברי הלוא הוא הדין העברי. עד לאחרונה היה נהוג לראות באב כאחראי בלעדי לטיפול מזונות הילדים ולפחות הצרכים ההכרחיים. ביולי 2017 ניתן פסק דין המשנה את התפיסה האמור וקובע כי ביחס לילדים מעל גיל 6 שנים החבות במזונותיהם היא שוויונית באופן עקרוני, כלומר חלה על שני ההורים, כאשר היקף החיוב ייקבע לפי יחס הכנסות ביניהם וכן בשים לב למצב המשמורת/הסדרי שהות (בע"מ 919/15 פלוגית נ' פלוני (ניתן ביום 14/7/17 ופורסם במאגריס)). חשוב לציין מנגד, כי כעת בפסיקת מזונות יש לחשב את מכלול הצרכים של הילדים ולא רק צרכים הכרחיים כפי שהיה נהוג בעבר לעשות אבחנה בין צרכים הכרחיים לצרכים מדין צדקה. עוד נקבע כי יש לבצע הבחנה בין צרכים תלויי שהות לשאינם תלויי שהות (בהקשר זה לא נעשתה האבחנה הנדרשת על ידי האם).
32. בהתאם לנספח להסכם שאושר ע"י ביה"ד הרבני וקיבל תוקף, נקבעו מזונות הקטינות בסך 5,000 ₪ לחודש.
- האב בסיכומיו, מבקש להותיר ההסכמות ולכבדן ולקבוע כי דמי המזונות בהם הוא מחויב עבור הקטינות עומדים ע"ס 5,000 ₪.
33. בעניין משמורת הקטינות בין הצדדים, אין מחלוקת כי האם היא המשמורת והסדרי השהייה המתקיימים עם האב כפי שעלה במהלך ההליכים הינם בימים ב' ו-ד' בין השעות 16:00 – 19:00 וכל סופ"ש שני, בינתיים האב לוקח את הקטינות רק ביום שבת מהשעה 12:00 עד 17:00. כלומר אין הסדרי שהות עם לינה. ייתכן ובעקבות פסק הדין בתיק הקשור שעניינו אכיפת ההסכם (וקביעה כי האם רשאית לגור עם הקטינות בדירה למשך 36 חודשים מאז 2/2020), יסדיר לעצמו האב דירה בה יוכל לשהות עם הקטינות בהסדרים כוללי לינה. עם זאת ולפי דבריו, בינתיים מתגורר האב עם בת זוגתו ואין באפשרותו להלין הקטינות עמו. התובעת כשנשאלה בדיון עמדתה לעניין לינה, השיבה שאין לה התנגדות בהתאם לרצון הקטינות.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

- בהתחשב באמור ושעה שאין בפני תביעה לעניין משמורת או שינוי הסדרים, ונוכח המשך מגוריה של התובעת בבית המגורים (בו חיו הצדדים) לתקופה של עוד שנתיים וחצי, הנני קובע כי עפ"י ההסדרים הקיימים (כולל לילה אחד בשבועיים בסופ"ש), שוהות הקטינות 90% מהזמן אצל האם ומכל מקום אין ספק שהיא ההורה המרכז שאמון על סיפוק רוב מוחלט של צרכי הקטינות. אגב דברים אלה, ניכר מהעדויות כי בתחום החינוך האם הרבה יותר מעורבת מהאב ובקיאא הן בעלויות והן בסידורים הפרטניים ביחס לכל קטינה (זהות המורה, גובה התשלום בהווה ובעבר למשל).
34. לפי פסק דינו המנחה של כב' השופט שוחט בעקבות בע"מ 919/15 הרי שמהלך קביעת חיוב אב במזונות יהיה כדלהלן (ראה דברי כב' השופט שאול שוחט בעמ"ש (ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. מיום 20/12/17 פורסם במאגרים):
- א. הערכת וקביעת צרכי הילדים לפי רמת החיים שהורגלו הילדים ערב הפירוד (צרכים תלויי שהות ובכללם מדור והחזקתו, צרכים שאינם תלויי שהות וצרכים חריגים).
- ב. היכולות הכלכליות של הצדדים (לא רק הכנסותיהם הפנויות של ההורים אלא קביעת יכולת כלכלית מכל המקורות העומדים לרשות ההורים לרבות שכר עבודה).
- ג. קביעת יחסיות ביכולת הכלכלית של ההורים זה מול זה.
- ד. חלוקת משמורת בפועל (שקלול הוצאות תלויות שהות ביחס היכולת הכלכלית של שני ההורים וקביעת גובה החיוב בהתאם).
35. חשוב לומר, כי מספר פסקי דין של ערכאות דיוניות ניתנו מאז בע"מ 919/15 ומכולם עולה, כי ההלכה התקדימית שנקבעה בו חלה גם במקרה בו המשמורת אינה משותפת וגם במקרים בהם התובענות הוגשו לפני מתן פסק הדין בבע"מ 919/15 (ראו למשל: תלה"מ (ראשל"צ) 17237-01-17 ו.ג. נ' ש.ג. ניתן ביום 17/10/17 על ידי כב' השופטת מירה רום פלאי; תלה"מ (ת"א) 53712-11-16 פלוגית נ' פלוני 23/10/17 על ידי כב' השופט ארז שני; תלה"מ (ראשל"צ) 7531-05-17 פלוגית נ' פלוני 14/11/17, על ידי כב' השופטת נחשון פישר).
36. האם פרטה את צרכי הקטינות והעריכה אותם בסך של 4,723 ₪ לחודש עבור הקטינות א' וב', 3,982 ₪ עבור הקטינה ג' ו-3,382 ₪ עבור הקטינה ד' + 4880 ₪ לחודש הוצאות אחזקת מדור.
- האב בטיעוניו טוען להוצאות מופרכות ומוגזמות, לדבריו, האם מגלמת בבקשתה את צרכיה שלה, בהוצאות אחזקת המדור ישנם הוצאות נקיון בסך 2500 ₪ שאינם מתיישבים עם ההוצאות בפועל.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני:

אביא להלן פירוט הצרכים כפי שצויין בתצהיר עדותה הראשית של האם:

ההוצאה/הקטינה	א'	ב'	ג'	ד'
כלכלה	1500	1500	1200	1200
חינוך ספרים וציוד	233 ₪ לחודש (2800 לשנה)	233 ₪ לחודש (2800 לשנה)	191 ₪ לחודש (2300 לשנה)	191 ₪ לחודש (2300 לשנה)
ביגוד והנעלה	1000	1000	500	500
ימי הולדת	200	200	200	200
בילויים	500	500	300	300
קופ"ח	50	50	50	50
דלק	200	200	200	200
מורים פרטיים	500	500	400	400
טלפון	40	40	40	40
דמי טיפול	500	500	500	600
צעצועים			400	400
סה"כ	4723	4723	3981	3981

37. חלק מהוצאות הקטינות נראות סבירות, וישנן הוצאות שאין להן כל אחיזה במציאות, וראוי היה שלא יועלו. כך למשל הדרישה לדמי טיפול לילדה בת 16 הינה מופרכת חסרת יסוד עובדתי ומשפטי.

כשעורכת דין מנסחת תביעה למזונות ומבקשת להפריז בסכומי התביעה כדי "לנפח" את סכומי המזונות, גורמת היא לחשד מוגבר של הצד שכנגד וגם של בית המשפט במהימנות הסכומים שמפורטים בכתב התביעה ועל כך יש להצר.

הוא הדין לעניין הוצאות הדלק (200 ₪ לכל אחת מהקטינות – האם כל קטינה מוסעת על ידי אמה בנפרד? בסה"כ העידה עאם על נסיעות בעיר וליישובי ה***, כאשר ברור שלעיתים יש הסעות של חלק מהבנות יחד). רצוי היה לנסח את הוצאות הדלק כסכום גלובלי עבור כל הקטינות.

ההוצאות בגין צעצועים לא הוכחו כלל.

גם ההוצאות בגין ביגוד והנעלה מופרכות על פניהן, לא הוכח גם לא בקירוב, כי האם רכשה או רוכשת ביגוד והנעלה עבור 2 קטינות א' וב' בסכום של 24,000 ₪ בשנה ועוד 12,000 ₪ עבור ד' וג'.

גם הוצאות הכלכלה לא זכו לתמיכה והוכחה ברמה הנטענת (5,600 ₪ בחודש) ונראה כי מה שעולה מכרטיסי האשראי הוא כ-3,000 ₪ בחודש בקניות ממרכזי קניות ואם נצרף לכך

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

- מסעדות, משלוחים ומזון מוזמן שלא בבית נגיע ל-4000 ש"ח. אין לכלול את האם בתוך רכיבי הכלכלה שעה שאינה זכאית למזונות אשה.
- ויחד עם כל זאת אין חולק, כי מדובר בקטינות שהורגלו לרמת חיים גבוהה ולצרכים מסוגים מגוונים ושונים שיש להבטיח שיסופקו להם גם בהמשך (ראה למשל החופשות של הקטינות בחו"ל בעבר, טיפולים קוסמטיים, החלקת שיער ועוד ועוד).
38. הוצאות סבירות של כל קטינה נאמדות על ידי כך :
כלכלה : 1000 ₪
ביגוד והנעלה : 500 ₪
חינוך : 250 ₪ (בהתאם לתשלומים המשתלמים כיום + הוצאות מתכלות).
בריאות+תקשורת : 100 ₪
פנאי/בילוי/דמי כיס/ימי הולדת : 450 ₪
שונות (כלי כתיבה, משחקים, החלקה, קוסמטיקה, טיפולי יופי שונים וכיו"ב) : 200 ₪
סה"כ : 2,500 ₪ בחודש לכל קטינה וכ-10,000 ₪ לכל הארבע.
- הוצאות נסועה בגין כל הקטינות מוערכות על ידי בכ-700 ₪ בחודש (בחלוקה מלאכותית ולצרכי תחשיב בלבד, מדובר בכ-175 ₪ לכל קטינה וקטינה).
39. אדגיש, כי בכך אנו אומדים את כמעט את כל הוצאות הקטינות, לרבות הוצאות שהן בגדר מותרות ולא דווקא צרכים הכרחיים והוצאות שונות. לעניין דמי טיפול לא מצאתי שיש לחייב בהם וזאת הגם בהתחשב כי הבנות הקטנות ג' וד' משתתפות ביום לימודים ארוך הכולל הסעדה. בנוסף, האמדן שהובא על ידי האם לא נתמך במסמכים ביחס לחלק מהרכיבים וכאמור היה גם כפל ובית המשפט מחוייב בבקרה שיפוטית אחר גובה רכיבי מזונות וכך נקט.
- לעניין הוצאות בגין שיעורים פרטיים יש לכלול אותן במסגרת ההוצאות החרוגות.
40. בעניין המדור והחזקתו :
ההוצאות שהובאו הינן סבירות והן מתייחסות לדירה הנוכחית, וזאת בהתאם לטבלה שנערכה ע"י האב וצורפה לכתב התביעה, למעט עניין הוצאות נקיון אותו אני מעמיד ע"ס 500 ₪ לחודש, ובהתחשב בכך שהחשמל, מים וארנונה הם עבור חודשיים, הרי שהוצאות אחזקת המדור עומדות ע"ס 2,680 ₪ (ארנונה 830 ₪, מים 400 ₪, חשמל – 450 ₪, אינטרנט – 110 ₪ כבלים – 270 ₪, גז – 120 ₪ הוצאות נקיון – 500 ₪). חלקן של 4 קטינות בהחזקת המדור הוא כ-55% וסה"כ 1,474 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

41. לפיכך סה"כ מזונות הינם בשיעור של 2,675 לכל קטינה וסה"כ 10,700 ₪ בתוספת החזקת מדור של 1,475 ₪ (בעיגול) מדובר בסכום מצטבר כולל של 12,175 ₪.

42. כאמור בעניין המדור, ההתייחסות היא לבית המגורים הנוכחי. כאשר האם והבנות יכולות להשאיר להתגורר בדירה זו ללא תשלום שכירות לעוד כשנתיים וחצי ימים. לאחר מכן לא ניתן לצפות כל תרחישי העתיד בהקשר זה, ברם מובהר כי ככל שהאשה תשכור דירה חליפית יש להעמיד בגין הוצאות המדור של הקטינות (לבד מרכיב החזקת המדור ובנוסף לו) סך המגיע כדי מחצית משכר דירה של דירה ראויה בגודל של 5 חדרים בעיר *** בהערכה של 3500 ₪ שכר דירה (הרף הנמוך ביד 2 לדירות 5 חדרים בעיר *** נכון להיום), כלומר מדור הקטינות יועמד בכ-1750 ₪ בחודש במקרה שכזה (א' כבר תהיה בגירה והדבר נלקח בחשבון). תנאי לחיוב במדור יהיה הצגת חוזה שכירות חתום עם צד ג' שאינו קרוב משפחה מדרגה ראשונה.

הכנסות הצדדים :

43. בכל הנוגע להשתכרות התובעת, אין מחלוקת שכרגע היא לא עובדת, התובעת סעדה את אביה שחלה במחלה קשה ובינתיים ולמרבה הצער, נלקח לבית עולמו. בהתאם לתלושים שהומצאו ע"י הנתבע עת הועסקה בחברת *** (טרם הפירוד מ- 07/19 עד 02/20) ועבודתה הקודמת בחברת *** , אני מעמיד את פוטנציאל הכנסתה של התובעת ע"ס של 5,000 ₪ לחודש. כך גם הייתה עדותה בעמ' 50 שורה 6, עמ' 51 שורה 16) בנוסף לידי התובעת משתלמים דמי שכירות בעבור החנות ברח' *** , בסך 10,500 ₪ לחודש ברוטו ולאחר תשלום מיסים נותר סך של 7,000 ₪ (כך גם לדברי הנתבע), (לטענת התובעת, נוכח משבר הקורונה התשלומים לא משולמים כסדרם, משתלם תשלום של חצי חודש אם בכלל – לא הוכח). היינו סך הכנסתה של האם עומד ע"ס של 12,000 ₪ לערך.

44. בכל הנוגע להכנסות האב, האב בעל זיכיון של חברת קוסמטיקה, בנוסף לנתבע נכסים אשר מושכרים לצדדי ג'. לדברי הנתבע דמי השכירות המשתלמים לו בעבור החנויות לאחר תשלום מס עומד ע"ס של כ- 3,600 ₪ (לאחר הפחתת ניכויים בסך 40%) + הכנסה מדמי שכירות בעבור הדירות אותן משכיר – סך של 4,850 ₪. כעולה מתלושי המשכורת שצורפו על ידו שכרו החודשי הממוצע עומד ע"ס 6,000 ₪, הנתבע מועסק בחברה שבבעלותו, ועפ"י דו"חות רווח והפסד שצורפו עולה כי :

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

בעבור שנת 2019 (אשר לטענת הנתבע בסיכומיו עבדה רק החל מ 09/19) היינו בעבור 4
 חודשים, הרווח היה 151,537 ₪ ובעבור שנת 2020 דו"ח בעבור חודשים 02-07/20 (לא ברור
 מדוע לא מינואר) הרווח עמד על 195,971 ₪.
 גם בהנחה שיש לשלם מס חברות עוד 23% הרי שהרווח עומד על 150,000 ₪ לתקופה של 6
 חודשים, היינו 25,000 ₪ בחודש לאחר תשלום משכורות.
 בהתאם לאמור, ושעה שאני מקבל את דברי הנתבע כי לא ניתן לרוקן את הקופה לחלוטין,
 הרי שיש לכל הפחות להוסיף להשתכרותו של האב מחצית מהרווחים, קרי עוד 12,000 ש"ח
 לחודש.
 בהתאם לאמור אני מעמיד את הכנסתו של האב בסך של 26,450 ₪ ומהכנסה זו יש לקזז את
 תשלומי המשכנתא המשתלמים בעבור דירת המגורים (סך של כ- 5,100 ₪) כך שההכנסה
 הפנויה עומדת ע"ס 21,350 ₪.
 עוד מצאתי להאיר כי חרף דבריו של האב בגין תשלום הלוואה נוספת, הרי שהיא משתלמת
 מחשבון העסק שעה שלדבריו היא נלקחה לשם רכישת העסק (ראה פרוטוקול הדיון עמ' 23-
 24).
 גם הוצאות נוספות שוטפות של בית משולמות מהעסק (פרוטוקול הדיון עמ' 27).
לפיכך הכנסתו של הנתבע תעמוד ע"ס: 8,450 ₪ + 6000 ₪ + 12,000 ₪ - 5,100 ₪ = 21,350 ₪
הכנסת התובעת תהא: 5,000 ₪ + 7,000 ₪ = 12,000 ש"ח

45. חישוב יחס ההכנסות :
 12,000 ₪ (הכנסות האם)
 +
 21,350 ₪ (הכנסות האב)
 33,350 ₪ (הכנסה מצרפית).

46. $12,000 / 33,350 = 0.359$ (36% בעיגול) – יחס הכנסות האם מכלל ההכנסות.
 $21,350 / 33,350 = 0.64$ (64% בעיגול) – יחס הכנסות האב מכלל ההכנסות.

47. אם נגזור מסך צרכי המזונות וההוצאות שנאמדו על ידי בית המשפט עבור הקטינות את
 שיעור ההשתתפות של האב $12,175 * 64\% = 7,792$ ₪. סכום זה עולה באופן משמעותי על
 סכום המזונות שנקבע בהסכם השני ועל כן יש מקום להידרש לתביעה ולעתירה של האם
 לחיוב האב במזונות שלא מכוח ההסכם השני אלא מכוח צרכיהן של הקטינות בפועל ויחס
 הכנסות הצדדים (מה גם שזה לא כולל מדור...).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

- 1 במידה ויהיו בעתיד הסדרי שהות של הקטינות בבית האב ניתן יהיה לשקול הפחתה מתאימה
2 של דמי המזונות בהתאם לזמני שהות והוצאות תלויות שהות (בלבד) שיפחתו.
3
- 4 49. פסק הדין יחול רטרואקטיבית מיום 01/07/2020, הפרשי תשלום רטרואקטיביים ישולמו
5 בשני תשלומים עוקבים הראשון ביום 10/12/2020 והשני ביום 10/1/2021.
6
- 7 50. הנתבע מחויב בזה בתשלום מזונות בנותיו הקטינות והחזקת המדור בסך 7,792 ₪ בחודש
8 וזאת החל מיום 10 דצמבר 2020 ובכל 10 לחודש עבור אותו החודש (וזאת בנוסף לתשלום
9 הרטרואקטיבי) וזאת לחשבון הבנק של התובעת כאשר דפי בנק המעידים על ביצוע התשלום
10 יהוו ראיה חותכת ומכרעת לביצוע תשלום המזונות בפועל.
11
- 12 51. קצבת הילדים תשולם לתובעת מעבר לדמי המזונות וכך גם כל מענק שהיא זכאית לקבל
13 (בהווה ובעתיד) בתור הורה משמורן. התחשבות בקצבאות אלה תיעשה במסגרת הוצאות
14 חריגות של הקטינות שבהן החיוב של הצדדים יהיה מחצה על מחצה ולא לפי יחס ההכנסות.
15 מענק לימודים שמקבלת אם חד הורית מהביטוח הלאומי מדי חודש אוגוסט נלקח בחשבון
16 בקביעת סכום המזונות ויפחת מהוצאות חריגות אחרות שנדרשות בתחילת שנת לימודים
17 בעבור ציוד לביה"ס ותלבושת אחידה.
18 במידה והאם לא תקבל מענק לימודים בשל נישואין נוספים או נסיבות אחרות שאינן תלויות
19 באב, לא יהווה העניין טעם להגדלת המזונות או לחיוב נוסף של האב.
20
- 21 52. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן כשמדד הבסיס הוא מדד דצמבר 2020.
22 דמי המזונות הנ"ל יותאמו ויעודכנו על פי השינויים ממדד הבסיס הנ"ל מדי שלושה (3)
23 חודשים (ללא תשלומים רטרואקטיביים) כאשר ההתאמה הראשונה למדד, תבוצע בעת פרעון
24 דמי המזונות של חודש פברואר 2020.
25
- 26 53. עם הגיעה של כל קטינה לגיל 18 שנים או סיום לימודים תיכוננים לפי המאוחר מבין השניים,
27 ייעשה הדירוג להלן בדמי המזונות :
28 כשא' תגיע לגיל 18 או תסיים לימודים בתיכון, לפי המאוחר מבין השניים יפחתו המזונות
29 לכ- 6,500 ₪ (כולל השליש של א' עד גיל 20/סיום שירות צבאי).
30 כשב' תגיע לגיל 18 או תסיים לימודים בתיכון, לפי המאוחר מבין השניים, יבוטל החיוב בגין
31 א' ויפחת החיוב הכולל במזונות יתר הבנות לכדי 4,800 ₪ בחודש.
32 כשב' תגיע לגיל 20 או תסיים שירות צבאי לפי המוקדם מבין השניים, יפחתו המזונות ל-
33 4,400 ₪ עבור ג' וד'.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני :

- כשג' תגיע לגיל 18 שנים או סיום לימודיה התיכוניים לפי המאוחר מבין השניים, יפחתו המזונות (כולל שליש של ג' לתקופת שירות צבאי) לסך של 2,400 ₪ בחודש.
- כשג' תסיים שירות צבאי בחובה או תגיע לגיל 20 לפי המוקדם מבין השניים יפחת החיוב במזונות לכדי 2,000 ₪ עבור ד' וחיוב זה יעמוד על כנו עד סיום לימודיה התיכוניים או גיל 18 לפי המאוחר מבין השניים.
- בתקופת שירות צבאי ישלם האב לד' במישרין 500 ₪ בחודש.
54. לעניין מדור בעוד שנתיים וחצי תחול הוראת סעיף 42 לפסק הדין, ברם ממועד הגעתה של ב' לגיל 20 היקף החיוב במדור יפחת ל-40% ויעמוד על סך 1,400 ₪ בחודש.
- כאשר ג' תסיים שירות צבאי המדור יפחת ל-30%.
55. בנוסף לדמי המזונות יישאו שני הצדדים במחצית מהוצאות הבריאות והחינוך החריגות של הקטינות (לא כולל תשלומי החינוך בעבור תשלומי ביה"ס שהוכנסו בצרכי הקטינות) אשר אינן מכוסות ע"י סל הבריאות או ביטוח רפואי אחר ו/או על ידי חוק חינוך חובה (בהתאמה) והכל לפי הוראות אלו (נקבע מחצית למרות שיחס ההכנסות אינו כזה ובהתחשב במכלול וברכיב הקצבאות).
- א. הוצאות ריפוי ובריאות חריגות, אשר אינן ממומנות על ידי ביטוח הבריאות הממלכתי הינן לרבות טיפולי שיניים, אורתודנטיה, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, ריפוי בעיסוק, אבחונים, תרופות שאינן בסל הבריאות.
- ב. הוצאות חינוך חריגות, אשר אינן ממומנות ע"י חוק חינוך חובה הינן לרבות שיעורי עזר (ככל שיידרשו לקטינות, בהמלצת גורם מקצועי ו/או מחנך כיתה) וטיולים מטעם בית הספר.
- ג. הנני קובע, כי כל דרישה לטיפול ו/או להשתתפות של האב במימון או תשלום הוצאות חריגות כאמור (חינוכיות ורפואיות) תיעשה אך ורק לאחר שהתובעת תמצה כל ההליכים מול כל הגורמים האחראים על מימון, סבסוד, השתתפות ו/או מתן הנחות והטבות. תנאי זה מהווה תנאי סף לחיוב האב בתשלום חלקו בהוצאות החריגות והאב רשאי לדרוש אבור על כך – ככל שניתן להשיג אבור כאמור.
- ד. תשלום הנתבע עבור הוצאות חריגות ייעשה במישרין לאם בכפוף לקבלת חשבוניות או הצעות מחיר בכתב. הסדר זה לא יחול על הוצאות בריאות הנעשות בשל מקרה חירום, חלילה. יחד עם זאת, מובהר כי אם הנתבע לא ישלם במישרין את חלקו

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 20-07-561 פלוגית נ' פלוני

תיק חיצוני :

בהוצאות החריגות, תהא רשאית התובעת לשלם את מלוא ההוצאה בעצמה ולחזור אל הנתבע במסגרת הליכי הוצל"פ, כאשר החיוב בגין חלקו בהוצאות החריגות הן חלק אינטגרלי מדמי המזונות.

ה. הנני מחייב את הצדדים להתייעץ זו עם זה ועם גורמים מקצועיים מוסמכים בטרם הוצאת הוצאה כאמור שהיא מעל 200 ₪. הוצאות חריגות מתחת לסכום זה, אינן חייבות בהתייעצות ו/או בהסכמת הצד שכנגד, אך חייבות ביידועו מבעוד מועד.

ו. לפני הוצאת כל הוצאה חריגה כאמור לעיל, שאינה הוצאה של חירום, תמציא התובעת בהודעת SMS הודעה לנתבע ובו פירוט ההוצאה, המועד בו היא אמורה לשלם וחיוניותה. ככל שהאב לא יחלוק בתשובה תוך 3 ימים מיום קבלת ההודעה מטעם האם על חיוניות ההוצאה או שיעורה, כי אז הצעת המחיר מטעם האם תחייב את שני הצדדים. ככל שהאב חולק על חיוניות ההוצאה, יכריע הגורם הרלוונטי (בהוצאות חינוך – המחנכת, ובהוצאות בריאות – רופא המשפחה או רופא השיניים של הקטינות). ככל שהאב חולק על שיעור גובה ההוצאה, עליו לצרף לתשובתו בכתב הצעת מחיר מטעם הגורם שמטעמו באזור מגורי של הקטינות, וככל שהוצאה זו זולה יותר מהצעת האם, הוא לא יחוייב אלא עד כדי מחציתה.

56. אני מחייב הנתבע לשלם לתובעת הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך 3,000 ₪ בגין הליך זה.

57. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הצדדים.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"א, 13 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

אסף זגורי, שופט, סגן הנשיא